

підпадає під дію Закону України «Про захист персональних даних». З огляду на зазначене до вищезазначеного територіального центру Секретаріатом Уповноваженого спрямовано вимогу щодо необхідності проведення відповідної внутрішньої перевірки, вжиття заходів стосовно вилучення з місць розповсюдження зазначених списків та проведення роз'яснювальної роботи з метою запобігання порушенням законодавства [5].

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електрон. ресурс]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> вільний (дата звернення: 27.10.2023). – Назва з екрана.

2. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-ХІІ [Електрон. ресурс]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> вільний (дата звернення: 27.10.2023). – Назва з екрана.

3. Про захист персональних даних : Закон України від 1 червня 2010 року № 2297 [Електрон. ресурс]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>, вільний (дата звернення: 27.10.2023). – Назва з екрана.

4. Повідомлення про обробці персональних даних [Електрон. ресурс]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: https://diia.gov.ua/app_privacy вільний (дата звернення: 27.10.2023). – Назва з екрана.

5. Направлено вимогу до Дніпровського РТЦ комплектування та соціальної підтримки щодо ймовірного порушення законодавства про захист персональних даних. Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. [Електрон. ресурс]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: https://ombudsman.gov.ua/news_details/napravleno-vimogu-do-dniprovskogo-rtc-komplektuvannya-ta-socialnoyi-pidtrimki-stosovno-jmovirnogo-porushennya-zakonodavstva-pro-zahist-personalnih-daniv, вільний (дата звернення: 27.10.2023). – Назва з екрана.

ОГЛЯД «ВОЄННОГО» ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА В АСПЕКТІ ЙОГО ВІДПОВІДНОСТІ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

БОЧКОВА Інга Ігорівна,
канд. юрид. наук, ст. викладач,
СЕРГЄЄВ Ігор Олександрович,
здобувач вищої освіти
Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова

Особливі обставини, які є надзвичайно складними, вимагають особливого регулювання суспільних відносин, що виникають у зв'язку з

використанням та застосуванням найманої праці в Україні у воєнний час. Тому 14.03.2022 року у Верховній Раді України, було зареєстровано проєкт Закону України «Про регулювання трудових відносин в умовах воєнного стану», прийнятий 15 березня, повернутий за підписом Президента України 23 березня, опублікований у газеті «Голос України» та набув чинності 24.03.2022 року. Водночас тенденція до появи дискримінаційних «правових» норм у трудовому законодавстві воєнного часу не досліджувалася.

Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022 р. № 2136-IX [1] (далі - Закон) є досить суперечливим. Серед науковців висловлюються думки про антиконституційний характер положень цього акту, оскільки вже з першої статті можна простежити прояви порушення принципу верховенства права, Конституції України, Кодексу законів про працю України (далі - КЗпП України), законів України, рішенням Конституційного Суду України (далі - КСУ).

Так, встановлюючи «правове» регулювання трудових відносин, Закон скасовує трудові права (право на працю, право на належні, безпечні і здорові умови праці (безпека праці), право на відпочинок, право на оплату праці, право на максимальну тривалість робочого часу, конституційні гарантії права на працю, гарантії зайнятості жінок, неповнолітніх, молоді та осіб з обмеженою працездатністю, гарантії захисту від незаконного звільнення тощо), як вони гарантуються Конституцією України, регулюються КЗпП України та всією правовою системою України і тлумачаться КСУ. Прикладом цього можуть виступати положення про ліквідацію інституту дисципліни праці, скасування максимальної тривалості робочого часу у вигляді 40 годин на тиждень, скасування видів відпусток, надання виключного права роботодавцю на власний розсуд вирішувати питання організації праці всупереч Конституції України, КЗпП і законам України, без дотримання принципів трудового права та багато іншого.

З огляду на зазначене вважаємо можливим припустити, що найближчим часом почнуться процедури звернення до КСУ з конституційним поданням про перевірку зазначених положень на відповідність Конституції. Однак на цей момент Закон є чинним і його положення обов'язкові до виконання. Таким чином можна засвідчити факт недосконалості нормотворчого процесу, що призводить до можливості прийняття неконституційних актів, які набувають юридичної сили і породжують правові наслідки.

Питання попередження зазначених прогалин розроблялось науковцями Величко К. М. та Киян В. Я., які, використовуючи дефініцію «регламентні порушення», зазначають, що «регламентні порушення - це організаційні дії при прийнятті законопроектів, які мають негативний вплив на правову систему України, а оскільки КСУ не має компетенції тлумачити та оцінювати законопроекти, то одним із шляхів вирішення цієї негативної ситуації є створення у Верховній Раді України іншого органу, наприклад, Конституційного комітету». [2] Погоджуючись з вченими зазначимо, що Конституційний комітет може виконувати функції конституційного контролю під час нормотворчого процесу, що значно знизить відсоток прийняття

законів, які суперечать Конституції України, і унеможливить зловживання законодавця, оскільки часовий чинник буде виключений. Під «часовим чинником» ми маємо на увазі часовий проміжок, протягом якого закон буде діяти, починаючи з моменту набуття чинності акту і до того моменту, коли кимось буде ініційовано перегляд його положень на конституційність, враховуючи час процедури звернення до КСУ і розгляду справи. Водночас слід зазначити, що зарегульованість відповідних сфер суспільних відносин та надмірне створення уповноважених державних органів також має негативний вплив на суспільство, оскільки вони не досягають поставлених перед ними цілей.

Список використаних джерел:

1. Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану: Закон України від 15 берез. 2022 р. № 2136-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20#Text> (дата звернення: 13.10.2023).

2. Величко К. М., Киян В. Я. Окремі зобов'язання сторін трудового договору на період воєнного стану. *Юридичний наук. електронний журн.* 2022. № 5. С. 290-293.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

БРОВДІЙ Алла Михайлівна,
канд. юрид. наук, доцент

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

Воєнні дії, що огорнули нашу державу в період розвитку інформаційних технологій створили нові виклики для держави, у забезпеченні інформаційної безпеки осіб, що проживають на території України. Особливо важливого значення «чистота» інформації набуває на окупованих територіях. Варто зауважити, що складність забезпечення інформаційної безпеки в умовах сьогодення, особливо на окупованих територіях ускладнюється наявністю пропаганди, намаганням окупаційної влади позбавити можливості вільного доступу до джерел інформації, намаганням створити ілюзії фактів, що відбуваються в державі.

Забезпечення інформаційної безпеки в умовах війни стає одним із найбільш вагомих складових забезпечення національної безпеки України, що зумовлено, в першу чергу, широким застосуванням інформаційних технологій як у діяльності держави, так і у діяльності суб'єктів господарювання та громадян. Порушення інформаційної безпеки може призвести до значних матеріальних, ресурсних та людських втрат, що підсилює жахливі наслідки війни.